

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้หัวเรื่องกฤตภาคของห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจและความต้องการหัวเรื่องกฤตภาคของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจในด้าน การแบ่งกลุ่มหัวเรื่อง ประเภท และลักษณะการใช้ศัพท์ ซึ่งได้แก่บุคลากรฝ่ายข่าวระดับบรรณาธิการข่าว/หัวหน้าข่าว และผู้สื่อข่าวของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจและหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ จำนวน 156 คน โดยตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ต้องการการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องกฤตภาคให้ละเอียดและเฉพาะเจาะจงกว่าหัวเรื่องที่ห้องสมุดกำหนดใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ต้องการหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวมากกว่าการให้หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย
3. บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ต้องการหัวเรื่องที่เป็นศัพท์อิสระและคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

ในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาสำหรับการเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ โดยการเรียบเรียงเนื้อหาในส่วนสรุปและอภิปรายผล ออกเป็น 5 เรื่อง คือ

1. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การแบ่งกลุ่มหัวเรื่องกฤตภาค และความต้องการของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ
3. ประเภทของหัวเรื่องกฤตภาคและความต้องการประเภทของหัวเรื่องกฤตภาคของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ
4. ลักษณะการใช้ศัพท์และความต้องการลักษณะการใช้ศัพท์ของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ
5. ปัญหาในการใช้กฤตภาคของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ 4 ฉบับ ทั้งหมด 159 คน ได้รับกลับคืนมาครบตามจำนวน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งได้แก่บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จำนวน 44 คน หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จำนวน 31 คน หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ 42 คน และหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ 42 คน

บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 ฉบับ อยู่ในตำแหน่งผู้สื่อข่าวจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 73.58 และอยู่ในตำแหน่งบรรณาธิการข่าว/หัวหน้าข่าว ร้อยละ 26.42 และบุคลากรฝ่ายข่าวจำนวนมากที่สุดสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 95.60

สายข่าวที่บุคลากรฝ่ายข่าวรับผิดชอบนั้น จำนวนมากที่สุดร้อยละ 15.72 รับผิดชอบสายข่าวการเงิน-การธนาคาร รองลงมา ร้อยละ 13.21 รับผิดชอบสายข่าวการตลาด และร้อยละ 11.32 รับผิดชอบสายข่าวการก่อสร้าง-ที่ดิน ตามลำดับ และจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 1.89 รับผิดชอบสายข่าวยานยนต์

บุคลากรฝ่ายข่าวจำนวนมากที่สุดร้อยละ 44.03 มีประสบการณ์การทำงาน 1-3 ปี รองลงมา ร้อยละ 22.64 มีประสบการณ์การทำงาน 4-6 ปี และ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.63 มีประสบการณ์การทำงานมาเป็นเวลา 13-15 ปี สำหรับบุคลากรฝ่ายข่าวจำนวนมากที่สุดที่มีประสบการณ์ในช่วง 1-3 ปีนั้น ส่วนใหญ่เป็นระดับของผู้สื่อข่าว เนื่องจากเป็นบุคลากรฝ่ายข่าวที่มีการหมุนเวียนเข้า-ออกอยู่เสมอ ส่วนระดับบรรณาธิการข่าว/หัวหน้าข่าว จะมีประสบการณ์การทำงานในช่วง 4-6 ปี เนื่องจากระดับนี้ต้องการบุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านงานข่าว และมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะมอบหมายงานให้ผู้สื่อข่าวในสายข่าวของตนได้

2. การแบ่งกลุ่มหัวเรื่องกฤตภาค และความต้องการของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 แห่ง มีการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องกฤตภาคตั้งแต่ 5-8 กลุ่มหัวเรื่อง โดยห้องสมุดหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ มีการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องมากที่สุด 8 กลุ่มหัวเรื่อง ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน และห้องสมุดหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น แบ่งกลุ่มหัวเรื่องออกเป็น 7 กลุ่มเท่ากัน และศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์มติชน มีการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องน้อยที่สุด คือ 5 กลุ่มหัวเรื่อง เมื่อพิจารณาในกลุ่มหัวเรื่องที่ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 ฉบับครอบคลุมแล้ว จะเห็นว่ามีความใกล้เคียงกัน เพียงแต่การกำหนดชื่อกลุ่มหัวเรื่องอาจแตกต่างกัน

ไปเท่านั้น ทั้งนี้เพราะข่าวที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนำเสนอในหนังสือพิมพ์ของตนนั้น เน้นเนื้อหาเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีรูปแบบการนำเสนอที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น การแบ่งกลุ่มหัวเรื่องกฤตภาคจึงมีลักษณะใกล้เคียงกันตามไปด้วย ถึงแม้ว่าบางห้องสมุดหนังสือพิมพ์จะกำหนดกลุ่มหัวเรื่องทางเศรษฐกิจไว้น้อยก็ตาม แต่ก็ได้ครอบคลุมเนื้อหาเศรษฐกิจไว้ละเอียดภายใต้บางกลุ่มหัวเรื่องแล้ว ในส่วนของความต้องการนั้น บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 ฉบับจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 57.85 ตอบว่าการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องทางด้านเศรษฐกิจในห้องสมุดของตนนั้น มีความละเอียดและเฉพาะเจาะจงแล้ว โดยจำแนกตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้ดังนี้ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ร้อยละ 59.09 หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ร้อยละ 58.02 ส่วนหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจและหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 57.13

ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ต้องการการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องกฤตภาคให้ละเอียดและเฉพาะเจาะจงกว่าหัวเรื่องที่ห้องสมุดกำหนดให้อยู่ในปัจจุบัน ผลการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจาก จากการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องกฤตภาคของห้องสมุดหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนั้น ทุกห้องสมุดได้แบ่งกลุ่มหัวเรื่องด้านเศรษฐกิจเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ไว้ครอบคลุมแล้ว และถึงแม้ว่าบางห้องสมุดจะไม่มีกรแบ่งกลุ่มหัวเรื่องใหญ่ไว้ละเอียดและเฉพาะเจาะจงมาก แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาที่ครอบคลุมในแต่ละกลุ่มหัวเรื่องแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มหัวเรื่องใหญ่เหล่านั้นได้ครอบคลุมขอบเขตของเนื้อหาอยู่ภายใต้แต่ละกลุ่มแล้ว

3. ประเภทของหัวเรื่องกฤตภาค และความต้องการประเภทของหัวเรื่องกฤตภาคของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 ฉบับ จะให้หัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวมากที่สุด 823 หัวเรื่อง (ร้อยละ 87.83) และในจำนวนนี้เป็นหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำผสมมากที่สุด 497 หัวเรื่อง (ร้อยละ 53.04) รองลงมาคือ หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย 114 หัวเรื่อง (ร้อยละ 12.17) ซึ่งจากผลการวิจัยที่ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจใช้หัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวและเป็นคำผสมมาเป็นหัวเรื่องมากที่สุดนั้น อาจจะเป็นเพราะหัวเรื่องดังกล่าวจะทำให้บุคลากรฝ่ายข่าวสามารถเข้าถึงตัวกฤตภาคได้เร็วที่สุด มากกว่าการใช้หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยซึ่งบุคลากรฝ่ายข่าวไม่คุ้นเคย เนื่องจากเป็นวิธีการการให้หัวเรื่องตามหลักของบรรณารักษศาสตร์ด้านความต้องการนั้น บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 ฉบับ ต้องการประเภทของหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวมากที่สุด ร้อยละ 49.06 และในจำนวนนี้ต้องการหัวเรื่องที่เป็นคำเดียวมากที่สุด ร้อยละ 24.53 รองลงมาคือ หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย ร้อยละ 45.28 เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ พบว่าหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ

และหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ต้องการประเภทของหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวมากที่สุด และในจำนวนดังกล่าวนี้ ต้องการหัวเรื่องที่เป็นคำเดียวสูงสุดเช่นเดียวกัน ส่วนบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ต้องการหัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยมากที่สุด ร้อยละ 59.09 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากห้องสมุดหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน เป็นห้องสมุดเพียงแห่งเดียวที่ยังไม่มีการให้หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยในห้องสมุด จึงทำให้บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันมีความต้องการหัวเรื่องประเภทนี้มากกว่าห้องสมุดอื่น

จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นว่าบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจต้องการหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวมากที่สุด และเมื่อพิจารณา ร่วมกับการวิเคราะห์คำที่ใช้เหมาะสมจะเป็นหัวเรื่อง โดยมีตัวแทนหัวเรื่อง จำนวน 58 ชุดหัวเรื่อง เพื่อให้บุคลากรฝ่ายข่าวระบุดังกล่าวต้องการก็พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุดของคำที่ใช้เหมาะสมจะเป็นหัวเรื่องคือหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียว คิดเป็นร้อยละ 64.56 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจต้องการหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียว มากกว่าหัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย

ผลการวิจัยนี้ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ต้องการหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียว มากกว่าหัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย ทั้งนี้เป็นเพราะการให้หัวเรื่องกฤตภาคที่เป็นคำคำเดียวนั้น ทำให้บุคลากรฝ่ายข่าวสามารถเข้าใจและเข้าถึงกฤตภาคได้อย่างรวดเร็วกว่าการใช้หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยที่บุคลากรฝ่ายข่าวไม่คุ้นเคย นอกจากนี้หัวเรื่องที่เป็นคำคำเดียว โดยเฉพาะหัวเรื่องที่เป็นคำผสมนั้น จะทำให้เข้าถึงเนื้อหา กฤตภาคได้อย่างละเอียดและเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยที่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญแข ประจงใจ (2533) ละออ รอดมณี (2531) และคาราวรรณ เจียมเพิ่มพูน (2526) ที่พบว่า นักวิชาการในสาขาเฉพาะเหล่านี้ ต้องการคำนามทั่ว ๆ ไป ซึ่งหมายถึงหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวเพื่อใช้ในการค้นหาสารนิเทศ

จะเห็นได้ว่าประเภทของหัวเรื่องที่ตรงกับความต้องการของนักวิชาการในสาขาวิชาเฉพาะเหล่านั้น สอดคล้องกับทฤษฎีแนวทางปฏิบัติในการให้หัวเรื่องกฤตภาคของห้องสมุดหนังสือพิมพ์เช่นกัน คือ เป็นคำที่ใช้กันอยู่ทั่วไป และเป็นที่ยอมรับกันดี เป็นคำที่ใช้อยู่ในเนื้อหาของข่าวหรือบทความ เป็นคำที่สามารถบอกขอบเขตเนื้อหาของเรื่องได้ รวมทั้งเป็นคำที่สั้น ธรรมดา และจำได้ง่ายที่สุด

อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาในรายละเอียดของหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียวแล้วนั้น ในส่วนของความต้องการ บุคลากรฝ่ายข่าวต้องการหัวเรื่องที่เป็นคำคำเดียวมากที่สุด แต่จากการวิเคราะห์คำที่ใช้เหมาะสมจะเป็นหัวเรื่องนั้น ค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุดของคำที่เหมาะสมจะเป็น

หัวข้อเรื่อง คือ คำผสม ซึ่งทำให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกัน ทั้งนี้เป็นเพราะในส่วนของความต้องการนั้น บุคลากรฝ่ายข่าวเห็นตัวอย่างเพียง 2-3 ตัวอย่างเท่านั้น อาจจะทำให้ไม่ชัดเจนพอ เมื่อเปรียบเทียบกับ การวิเคราะห์คำที่ใช้เหมาะสมจะเป็นหัวข้อเรื่องที่มีตัวแทนหัวข้อเรื่องถึง 58 ชุด ให้ระบุถึงความต้องการ จึงอาจทำให้ความต้องการชัดเจนขึ้น

4. ลักษณะการใช้ศัพท์ และความต้องการลักษณะการใช้ศัพท์ของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 ฉบับ ส่วนใหญ่จะใช้ศัพท์ควบคุม จำนวนมากที่สุด 615 หัวเรื่อง (ร้อยละ 65.63) รองลงมาคือ ศัพท์อิสระ 272 หัวเรื่อง (ร้อยละ 29.03) และน้อยที่สุด คือ คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ 50 หัวเรื่อง (ร้อยละ 5.34) ซึ่งจากการที่บรรณารักษ์ใช้ศัพท์ควบคุมมากที่สุด อาจเป็นเพราะบุคลากรฝ่ายข่าวแต่ละคนใช้ศัพท์ที่แตกต่างกันเมื่อกล่าวถึงเรื่องเดียวกัน แต่ในการกำหนดหัวเรื่องของบรรณารักษ์จะต้องเลือกใช้ศัพท์เพียงคำใดคำหนึ่ง และ ต้องการใช้ศัพท์ที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้ทั้งบรรณารักษ์และบุคลากรฝ่ายข่าวได้ใช้ศัพท์เดียวกันในการจัดทำ จัดเก็บ และค้นคืนได้เช่นเดียวกัน ในส่วนของความต้องการนั้น บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 ฉบับ ต้องการลักษณะการใช้ศัพท์อิสระมากที่สุด ร้อยละ 71.70 รองลงมา คือ ศัพท์ควบคุมที่ห้องสมุดกำหนดใช้ ร้อยละ 22.64 และน้อยที่สุด คือ คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศร้อยละ 2.51

ดังนั้นจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ต้องการหัวข้อที่เป็นศัพท์อิสระ และคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานเพียงส่วนเดียว คือ ในส่วนที่เป็นศัพท์อิสระ แต่เมื่อพิจารณาถึงการวิเคราะห์คำที่ใช้เหมาะสมจะเป็นหัวข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ มีจำนวนสูงสุด (ร้อยละ 69.94) รองลงมาคือ ศัพท์อิสระ (ร้อยละ 66.11) ซึ่งผลการวิจัยในส่วนนี้จะสอดคล้องกับสมมติฐาน

การที่ผลการวิจัยในส่วนลักษณะการใช้ศัพท์ที่ต้องการ และคำที่เหมาะสมจะใช้เป็นหัวข้อปรากฏแตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะในส่วนของความต้องการที่ให้เลือกตอบในแบบสอบถามนั้น ไม่มีตัวอย่างให้เห็น จึงทำให้บุคลากรฝ่ายข่าวไม่ได้คำนึงถึงคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปัจจุบันมีการนิยมนำมาใช้เป็นหัวข้อมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม เมื่อเปรียบเทียบกับ การวิเคราะห์คำที่ใช้เหมาะสมจะเป็นหัวข้อจากตัวแทนหัวข้อเรื่อง ทั้ง 58 ชุดนั้น ทำให้บุคลากรฝ่ายข่าวสามารถระบุความต้องการได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5. ปัญหาในการใช้กฤตภาคของบุคลากรฝ่ายข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

จากผลการวิจัยพบว่า ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 4 แห่ง ประสบปัญหาในระดับปานกลาง 5 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ ห้องสมุดให้หัวเรื่องกว้างมากเกินไป (3.30) ห้องสมุดไม่มีคู่มือช่วยค้นหัวเรื่องให้ผู้ใช้ (3.06) ห้องสมุดให้หัวเรื่องไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ (3.01) ห้องสมุดให้หัวเรื่องไม่ตรงกับเนื้อหาข่าว (2.85) และคู่มือช่วยค้นหัวเรื่องที่ห้องสมุดจัดให้ ผู้ใช้อ่านแล้วไม่เข้าใจ (2.59) นอกนั้นเป็นปัญหาในระดับน้อย

จากปัญหาที่ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจประสบในระดับปานกลางในเรื่องห้องสมุดให้หัวเรื่องกว้างเกินไป ให้หัวเรื่องไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ และไม่ตรงกับเนื้อหาข่าวนั้น จะเห็นว่าทำให้บุคลากรฝ่ายข่าวต้องการหัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียว ที่เป็นคำผสม มาเป็นหัวเรื่องมากที่สุด เพื่อใช้ในการค้นหากฤตภาค ซึ่งจะทำให้ค้นกฤตภาคได้เฉพาะเจาะจง และตรงกับเรื่องที่ต้องการได้ดีที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจ และห้องสมุดหนังสือพิมพ์อื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดหัวเรื่องกฤตภาค ให้ตรงกับความต้องการของบุคลากรฝ่ายข่าว มีดังต่อไปนี้

1. การแบ่งกลุ่มหัวเรื่อง ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจแต่ละแห่งควรจัดแบ่งกลุ่มหัวเรื่องให้ครบตามสายข่าวที่รับผิดชอบ ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรฝ่ายข่าวสามารถค้นหากฤตภาคในกลุ่มหัวเรื่องนั้น ๆ ได้โดยตรง

2. ประเภทของหัวเรื่อง ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจควรจะกำหนดหัวเรื่องกฤตภาคให้แคบและเฉพาะเจาะจง โดยใช้หัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียว และเป็นคำผสมให้มากที่สุด เนื่องจากหัวเรื่องที่เป็นคำผสมนี้ เกิดจากการนำคำมารวมหรือมาประสมกัน ทำให้คำประเภทนี้มีความหมายครอบคลุม และชัดเจนยิ่งขึ้น สามารถใช้เป็นหัวเรื่องเพื่อค้นหากฤตภาคตามที่บุคลากรฝ่ายข่าวต้องการได้

3. สำหรับห้องสมุดหนังสือพิมพ์บางแห่ง ที่ยังขาดการให้หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย ห้องสมุดก็ควรที่จะกำหนดให้หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยเป็นหัวเรื่องบางส่วน ทั้งนี้เพื่อให้หัวเรื่องมีความเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น และตรงกับความต้องการของบุคลากรฝ่ายข่าวมากขึ้นด้วย

4. ลักษณะการใช้ศัพท์ ห้องสมุดหนังสือพิมพ์ธุรกิจควรจะใช้ศัพท์อิสระและคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเป็นหัวเรื่อง ทั้งนี้เพราะศัพท์อิสระเป็นคำศัพท์ที่บุคลากรฝ่ายข่าวคุ้นเคย และเป็นศัพท์ที่อยู่ในแวดวงของนักหนังสือพิมพ์เอง ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าถึงกฤตภาคที่ตรงกับความต้องการ

ต้องการได้ทันที และภายในเวลาที่รวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันห้องสมุดอาจจะใช้ศัพท์ควบคุมด้วย หากศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มีความหลากหลายกัน

5. ห้องสมุดควรที่จะได้จัดเตรียมคู่มือการให้หัวเรื่อง โดยการเพิ่มจำนวนชุดให้มีจำนวนเพียงพอ เพื่อไว้ให้บริการแก่ผู้ใช้ในห้องสมุดด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรจะได้มีการศึกษาระบบการจัดเก็บกฤตภาคของห้องสมุดหนังสือพิมพ์ เพื่อทราบถึงความสอดคล้องของการให้หัวเรื่องกับการจัดเก็บกฤตภาค
2. ควรจะได้มีการศึกษาถึงปัญหาในการค้นกฤตภาคของห้องสมุดหนังสือพิมพ์ ด้วยการให้หัวเรื่องที่ห้องสมุดกำหนดขึ้น